išnyksta lomelės šlaito viduryje.

Remiantis 1994 ir 1995 m. Lieporių gyvenvietės I tyrinėjimo duomenimis, galima daryti išvadą, kad šioje gyvenvietės dalyje žmonės pirmiausia vertėsi geležies išgavimo, lydymo ir apdirbimo verslu ir tik vėliau, metę verslą, pasistatė pastatus. Vieta geležies verslui galėjo būti pasirinkta dėl menkos geležies žaliavos klodo šioje vietoje.

Vidas Semėnas

Rėkučių pylimo tyrinėjimai 1994 metais

NM ir LKPC tęsė Rėkučių gynybinio įrenginio tyrinėjimus, pradėtus 1990 m. Rėkučių pylimas surastas 1989 m. (žr. ATL 1988 ir 1989 metais. V., 1990. P.191-193). 1990-1991 m. pylimą tyrė LII (vad. G.Zabiela, A.Girininkas; žr. ATL 1990 ir 1991 metais. V., 1992. T.1. P.48-49).

1994 m. tyrinėtas plotas Nr.3 yra pylimo V dalyje, apie 34 m į V nuo geležinkelio Vilnius-Daugpilis, 110-120 m į ŠR nuo Ravoko upelio, 0,8-1 km į ŠR nuo Paversmio (Monplezyriaus) kaimo.

Tiriamoje vietoje pylimas buvo 4,5-5 m pločio ties pagrindu, 80-120 cm aukščio. Griovys buvo apie 2,5-3 m pločio (viršuje), 80-100 cm gylio. Ištirta suarta ir nuslinkusi į R pylimo ir griovio dalis.

Kaip ir 1990-1991 m. tirtuose plotuose, pylime rasta skersai ir išilgai dėtų horizontalių 13-16 cm skersmens rąstų užtvara. Tačiau čia rąstai nedegę, sunykę natūraliai. Išorinėje griovio pusėje aptiktos 3 stulpavietės - užtvaros liekana. Tarpai tarp stulpaviečių 2,8-3 m. Stulpaviečių skersmuo 16 cm. Griovio dugne rasti 2 šlifuoti akmenys-galąstuvai.

1994 m. ištirtas šio unikalaus paminklo 80 m^2 plotas, tačiau paslapties atskleisti nepavyko. Galima tik spėti, kad Rėkučių gynybinis įrenginys funkcionavo XIII-XIV a. ir buvo skirtas gintis nuo Polocko kunigaikščių ar Livonijos ordino puolimų.